

Gode venner!

I dag står viktige saker på dagsorden. Rus og rusproblematikk er som vi alle vet et av det moderne samfunns store svøper. Slik er det i storsamfunnet over hele den vestlige verden, egentlig, og slik er det, nær sagt selvfølgelig også i ett så folkerikt område som Innherred. Hvilken kommune som til enhver tid har de største problemene vil variere, og er egentlig nokså uinteressant. Jeg tror vi bør erkjenne at med de avstandene vi har snakker vi langt på veg, svært langt på veg, om ett og samme miljø, i alle fall i Levanger og Verdal.

Vi må altså erkjenne at vi har et felles problem. Dette problemet har over tid vært økende. Rusproblematikken er, som vi jo alle vet, svært sammensatt, både i bredde og dybde, for å si det på den måten. Jeg er av den bestemte oppfatning at skal vi som samfunn ha noen som helst mulighet til å kunne hankses med problemet må vi erkjenne det. Vi må ta det inn over oss! Vi må være ærlige!

I min kommune har vi vært nødt til å gjøre det, og hvis jeg skal være ærlig synes jeg Verdal kommune egentlig har utviklet gode tradisjoner og ferdigheter på å føre samtaler om svært følsomme ting i det offentlige rom. Kanskje er det slik simpelthen fordi vi har vært nødt til det, situasjonen tatt i betraktning: Vi har hatt og for all del - vi har fortsatt - store utfordringer på området Rus. Uansett: Åpenhet er et stort gode, også i denne sammenheng.

Arrangementet i dag er et eksempel på denne åpne dialogen – nok et eksempel. Her er mange av dem som bidrar i denne debatten, og mange av dem vi synes vi har jevnlig kontakt med i kommunen. Det er bra! Vi har nettopp lagt bak oss årets MOT-dager i vår kommune, i god samhandling mellom MOT og Verdal Ungdomsråd. En kjempesuksess, spør du meg.

Anti-rus-arbeid har jo mange faser: Oppdemning/ forebygging, rehabilitering eller rett og slett omsorg for de lengstkomne. Innsats må settes inn på alle disse områdene, og det prøver vi jo!

For meg som Ordfører er det av største viktighet å trekke fram det verdigrunnlaget som må ligge i bunnen for alt arbeid også på dette feltet- ikke minst på dette feltet: En rusmisbruker, samme hvor forkommen vedkommende er, samme hvor vanskelig han eller hun er, samme hvor mye skade eller smerte vedkommende forårsaker, mest på seg selv men også på andre: Også dette mennesket er et menneske, også dette mennesket er en innbygger, også dette mennesket er et samfunnsmedlem med nøyaktig det samme krav på respekt, på høflighet fra det offentliges side. Sånn skal det være, sånn må det være, vi går ikke, aldri, på akkord med vår sivilisasjons dypeste erkjennelse: Hvert menneske er unikt, og har dermed en uendelig verdi. Vi kan aldri tillate oss å glemme dette, selv om det av og til er vanskelig å praktisere.

Dere har en interessant dag foran dere. Jeg beklager at jeg ikke har mulighet til å delta utover dagen. Jeg ønsker dere lykke til og ser fram til å få rapportering etterpå!

Takk for oppmerksomheten!